วิศวกรรมสารฉบับวิจัยและพัฒนา
Engineering Journal of Research and Development
วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
The Engineering Institute of Thailand under H.M. The King's Patronage
ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2563
Volume 31 Issue 2 April-June 2020
Received 3 April 2019
Revised 9 August 2019
Accepted 16 August 2019
Physical Sciences

การประเมินค่าซ่อมอุปกรณ์รีเฟอร์บิชด้วยแบบจำลองการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

COST ESTIMATE OF REPAIRINGREFURBISH EQUIPMENT USING MULTIPLE REGRESSION MODEL

จุฑาทิพย์ ลีลาธนาพิพัฒน์[1*] และ ปิยพล ไพจิตร[2]
[1]ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
[2] อาจารย์ประจำ ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
*Corresponding Author: jutathiplee@pim.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแบบจำลองในการพยากรณ์ค่าซ่อมอุปกรณ์รีเฟอร์บิชด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Model) โดยปัญหาที่พบคือ ตู้แช่เปิดหน้ามีจำนวนแจ้งซ่อมสูงกว่าอุปกรณ์ทุกประเภทและอีกทั้งยังมีอายุการใช้งานมายาวนานทำให้มีจำนวนของตู้แช่เปิดหน้าเป็นจำนวนมากที่ต้องทำการรีเฟอร์บิช แล้วยังส่งผลทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาอุปกรณ์ ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการหาตัวแบบในการพยากรณ์ค่าซ่อมอุปกรณ์ด้วยวิธีการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Model)พร้อมทั้งได้ดำเนินการตรวจสอบทุกข้อตกลงเบื้องของตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณนำมาสู่สมการถดถอยที่ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ3 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับค่าซ่อมที่ระดับนัยสำคัญ0.05ได้แก่จำนวนครั้งที่ซ่อมราคาสั่งซื้ออุปกรณ์และอายุการใช้งาน โดยสมการถดถอยที่ประมาณได้ คือ Repair = -57+425.1Numofrepair + 0.00804 Price +1285.21Lifetime มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับค่าแล้ว (R^2_{adj}) เท่ากับ 83% และร้อยละค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยสัมบูรณ์ (MAPE) ของสมการตัวแบบพยากรณ์ค่าซ่อม (Repair) มีค่าเท่ากับ 25.54%

คำสำคัญ: แบบจำลองการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ค่าซ่อมอุปกรณ์รีเฟอร์บิช

ABSTRACT

The objective of this research is to find a model for forecasting repair costs of refurbish equipment with the technique of Multiple Regression Model. The problem is the open-front freezers have more number of repair reports higher than all types of equipment and also has a long service life. Resulting in a large number of open-front freezers that needs to be refurbished. Due to the equipment is not being used, therefore, the research team is interested in finding a model for forecasting the repair cost of the equipment using the multiple linear regression model and examination of the agreement of the multiple regression model.

Along with checking all the terms of the multiple linear regression model brought to the regression equation consisting of 3 independent variables that are related to the repair cost at the significant level of 0.05 are the number of times repaired, the

Jutathip Leelathanapipat[1*] and Piyaphon Paichit[2]
[1]Assistant Professor in Industrial Engineering Department of Industrial Engineering, Panyapiwat Institute of Management
[2]Lecturer Department of Statistics, Faculty of Science, Silpakorn University

purchase price of the equipment, and the service life. The estimated regression equation is Repair = -57 + 425.1Numofrepair + 0.00804. Price + 1285.21Lifetime with the adjusted decision coefficient (R^2_{adj}) equal to 83% and the percentage of absolute average error (MAPE) of the model equation, repair forecast value is 25.54%

KEYWORDS: Multiple Regression Model, Cost of Refurbish Equipment.

1. บทนำ

แผนกกรณีศึกษาเป็นแผนกรับผิดชอบอุปกรณ์เครื่องร้อนและเครื่องเย็น สำหรับธุรกิจค้าปลีกประเภทร้านค้าสะดวกซื้อ โดยแผนกมีหน้าที่ตรวจเช็คและประเมินการซ่อมบำรุงของอุปกรณ์รีเฟอร์บิช โดยความหมายของอุปกรณ์รีเฟอร์บิช หมายถึง อุปกรณ์ที่พบว่ามีปัญหา แล้วถูกส่งกลับคืนไปยังผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย โดยทำการปรับปรุงอุปกรณ์ให้มีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์รีเฟอร์บิชที่ถูกจัดเก็บอยู่ในคลัง ได้แก่ ตู้อุ่นซาลาเปาไมโครเวฟเครื่องย่างไส้กรอก เครื่องกดน้ำร้อนตู้ไอศครีมตู้แช่ข้าวกล่องเครื่องกดน้ำหวาน เครื่องปรับอากาศ และตู้แช่เปิดหน้า เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจำนวนการแจ้งซ่อมของอุปกรณ์รีเฟอร์บิชตั้งแต่เดือนมกราคม- มิถุนายน พ.ศ. 2561 พบว่าอุปกรณ์ที่มีจำนวนการแจ้งซ่อมที่สูงสุดได้แก่ ตู้แช่เปิดหน้า (Open Showcase) ซึ่งมีจำนวนแจ้งซ่อม 40,423 ครั้ง ดังรูปที่ 1 ส่งผลทำให้ค่าซ่อมอุปกรณ์มีแนวโน้มสูงขึ้น ดังแสดงในรูปที่ 2 อีกทั้งเมื่ออุปกรณ์ที่ถูกรีเฟอร์บิชเรียบร้อยแล้ว ไม่ได้ถูกนำกลับไปใช้งานที่ร้าน เนื่องจากแผนกรับผิดชอบอุปกรณ์ไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะตัดสินใจว่าควรจะซ่อมหากค่าซ่อมไม่แพงมากหรือไม่ควรซ่อมถ้าค่าซ่อมแพงเกินไปอาจทำให้การซ่อมแซมอุปกรณ์ไม่คุ้มกับการลงทุน ดังนั้นหากสามารถพยากรณ์ค่าซ่อมอุปกรณ์ เราจะสามารถประหยัดเงินลงทุนในการจัดซื้ออุปกรณ์ใหม่ได้

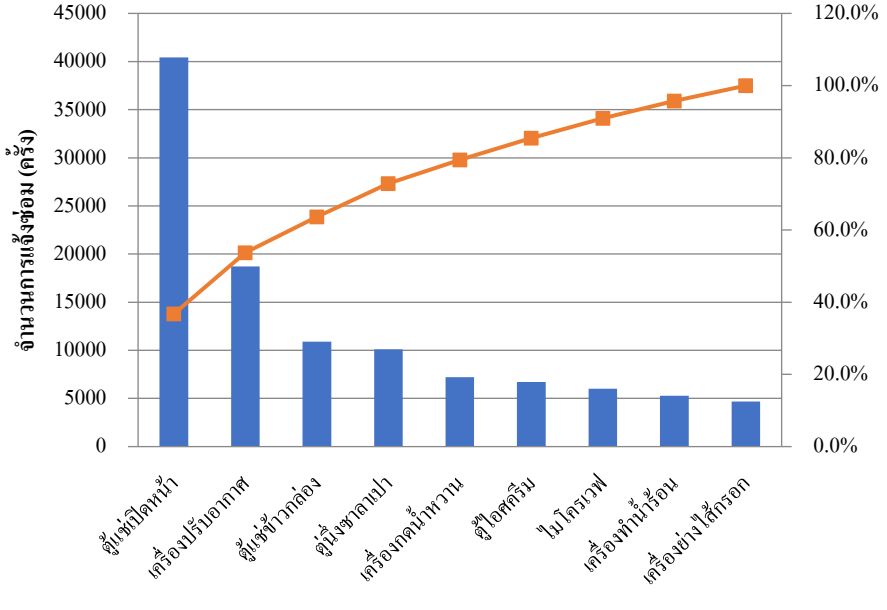

รูปที่ 1 จำนวนการแจ้งซ่อมของอุปกรณ์รีเฟอร์บิชตั้งแต่เดือนมกราคม- มิถุนายน พ.ศ. 2561

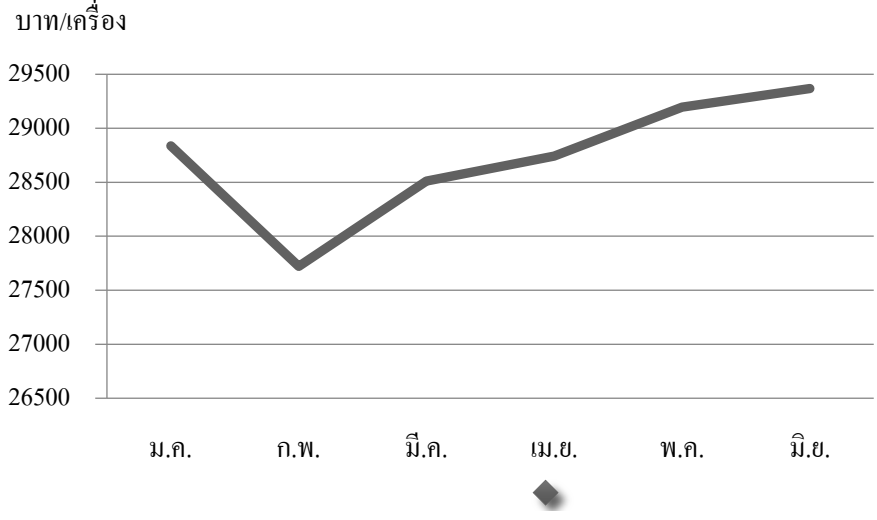

รูปที่ 2 ค่าซ่อมของอุปกรณ์รีเฟอร์บิชตั้งแต่เดือนมกราคม- มิถุนายน พ.ศ. 2561

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เช่น งานวิจัยของประมินทร์ [1]ทำการวิจัยโดยการใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อระยะเวลาที่ใช้ซ่อมบำรุงรถยนต์บรรทุกเททำ้าย 10 ล้อ ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า การเปลี่ยนชิ้นส่วนอะไหล่ อายุการใช้งาน ระยะทางที่ใช้งาน ภูมิประเทศที่ปฏิบัติงานพื้นที่ราบสูง ภูมิประเทศที่ปฏิบัติงานพื้นที่สูงชัน ดอย มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในการซ่อมบำรุงรถยนต์บรรทุกเททำ้าย 10 ล้อ ในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนไกรวิทย์ [2] สำหรับการประเมินผลการบำรุงรักษาเครื่องจักรหรือชิ้นส่วนต่างๆ นั้นควรมีวิธีการประเมินที่เข้าใจง่าย โดยมีรายละเอียดการประเมินดังนี้ อัตราการขัดข้องของเครื่องจักรหรือจำนวนครั้งในการขัดข้อง ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุง ประสิทธิภาพการซ่อมบำรุง เป็นต้น ในลักษณะเดียวกันคือสุวิทย์และปารเมศ [3] ทำการศึกษาการปรับปรุงงานบำรุงรักษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในกระบวนการผลิตด้วยวิธีการค้นหาสาเหตุของปัญหาการใช้เวลามากในงานบำรุงรักษาด้วยการระดมสมองจากทีมงานที่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำงานแล้วพิจารณาแนวทางแก้ไขปรับปรุงที่ให้ผลเรื่องการประหยัดพลังงาน ซึ่งตัวแปรเกี่ยวข้องในการติดตามผลได้แก่ เวลาปฏิบัติงาน บำรุงรักษา ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในงานบำรุงรักษา และความน่าเชื่อถือในการผลิตของโรงงาน (%Plant Reliability)

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถบอกได้ว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการซ่อมบำรุงนั้น ส่วนใหญ่จะพบว่าเป็นเรื่องของจำนวนครั้งในการขัดข้อง ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงรักษา และอายุการใช้งาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพยากรณ์ค่าซ่อม โดยสามารถกำหนดตัวแปรในการพยากรณ์ได้ดังนี้คือจำนวนครั้งในการซ่อม (ครั้ง)ราคาสั่งซื้ออุปกรณ์ (บาท) อายุการใช้งาน (ปี) โดยวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้เพื่อหาแบบจำลองในการพยากรณ์ค่าซ่อมอุปกรณ์รีเฟอร์บิชด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Model)

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 การวิเคราะห์การถดถอย

การวิเคราะห์การถดถอยถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เป็นวิธีการทางสถิติที่อาศัยความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรต้น(อิสระ)แล้วนำมาสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เพื่อพยากรณ์ค่าของตัวแปรตาม การวิเคราะห์การถดถอยที่มีตัวแปรตาม

1 ตัว แต่มีตัวแปรต้น(อิสระ) หลายตัว เรียกว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression)แบบจำลองถดถอยเมื่อมีตัวแปรต้น(อิสระ) k ตัวแปร สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{i1} + \beta_2 X_{i2} + \cdots + \beta_k X_{ik} + \varepsilon_i, \; i=1,2,...,n \quad (1)$$

โดยที่ Y_i คือตัวแปรตาม $\beta_0, \beta_1, ..., \beta_k$ เป็นพารามิเตอร์ของแบบจำลองถดถอย ε_i เป็นความคลาดเคลื่อนสุ่ม จากสมการ (1) สามารถเขียนให้อยู่ในของรูปเมตริกซ์เป็นดังนี้

$$Y_{n\times 1} = X_{n\times p}\beta_{p\times 1} + \varepsilon_{n\times 1} \quad (2)$$

โดยที่ $p = k + 1$และเนื่องจากสมการ(1) มีพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าจึงต้องประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดนั่นคือการหาค่า$\hat{\beta}_0, \hat{\beta}_1, ... \hat{\beta}_k$หรือ$\hat{\beta}_{p\times 1}$ที่ทำให้ผลบวกกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมีค่าต่ำสุด จะได้สมการปกติ (3) คือ

$$X^T X\hat{\beta} = X^T X \quad (3)$$

เมื่อแก้สมการปกติทำให้ได้ค่าประมาณของพารามิเตอร์ สมการ (4) คือ

$$\hat{\beta} = (X^T X)^{-1} X^T Y \quad (4)$$

การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพารามิเตอร์ทั้งหมด kตัว($\beta_1, \beta_2, ..., \beta_k$)ว่ามีค่าเท่ากับศูนย์หรือไม่ ถ้าไม่เท่ากับศูนย์แสดงว่าตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระนั้นมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกัน โดยมีขั้นตอนอยู่ 2ขั้นตอนคือขั้นตอนแรกทำการทดสอบสมมติฐานว่าพารามิเตอร์ทั้งหมด *k*ตัวมีค่าเป็นศูนย์ทั้งหมดหรือไม่ โดยมีสมมติฐานหลักคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมด *k* ตัวไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตามหรือพารามิเตอร์ทั้งหมด *k*ตัวมีค่าเป็นศูนย์ทั้งหมด ($H_0: \beta_1 = \beta_2 = \cdots = \beta_k = 0$)เทียบกับสมมติฐานรองคือ มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตามหรือมีพารามิเตอร์อย่างน้อย 1 ตัวที่ไม่เป็นศูนย์ (H_1:มีβ_jอย่างน้อย 1 ค่าที่ไม่เท่ากับ 0 ; $j = 1,2, ..., k$)ด้วยตัวสถิติทดสอบ สมการ (5) คือ

$$F = \frac{(\hat{\beta}^T X^T Y - n\bar{Y}^2)/k}{(Y^T Y - \hat{\beta}^T X^T Y)/(n-k-1)} \quad (5)$$

โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก เมื่อค่า P-valueน้อยกว่า 0.05 (ระดับนัยสำคัญ และขั้นตอนที่ *2* จะทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพารามิเตอร์แต่ละตัว (β_j: $j = 1,2, ..., k$)ว่าเท่ากับศูนย์หรือไม่ หากเท่ากับศูนย์แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวนั้นไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม โดยมีสมมติฐานหลักในการทดสอบคือตัวแปรอิสระตัวที่ j ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตามหรือพารามิเตอร์ตัวที่ *j* มีค่าเป็นศูนย์ ($H_0: \beta_j = 0; j = 1,2, ..., k$)เทียบกันสมมติฐานรองคือตัวแปรอิสระตัวที่ *j* มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตามหรือพารามิเตอร์ตัวที่ j มีค่าเป็นศูนย์ ($H_1: \beta_j \neq 0; j = 1,2, ..., k$)ด้วยตัวสถิติทดสอบ สมการ (6)คือ

$$t = \frac{\hat{\beta}_j}{SE(\hat{\beta}_j)} \quad (6)$$

เมื่อ $SE(\hat{\beta}_j)$คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของβ_j โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลักเมื่อค่า P-value น้อยกว่า 0.05 (ระดับนัยสำคัญ)

แบบจำลองถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณที่แสดงในสมการที่ (1) นั้นประกอบด้วยตัวแปรตาม (Y) ตัวแปรอิสระ (X) และความคลาดเคลื่อนสุ่ม(ε)อย่างไรก็ตามหากปล่อยให้ ε เคลื่อนไหวได้อย่างเสรีอาจจะทำให้ไม่สามารถบอกได้ถึงการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามมีสาเหตุมาจากตัวแปรอิสระหรือไม่ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องควบคุมการเคลื่อนไหวของ εโดยการกำหนดเป็นข้อสมมุติเบื้องต้น ดังนี้ ε เป็นตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงปกติมีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์และมีความแปรปรวนคงที่เป็น $\sigma^2(\varepsilon \sim N(0,\sigma^2))$และ $\varepsilon_i \varepsilon_j$ เป็นอิสระต่อกัน

การตรวจสอบและแก้ไขข้อสมมุติในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณในบทความนี้ มีดังนี้

1. ตรวจสอบความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่โดยใช้สถิติทดสอบโคลโมโกรอฟ โดยมีสมมติฐานหลัก คือ ข้อมูลมีการแจกแจงปกติและสมมติฐานรองคือข้อมูลไม่มีการแจกแจงปรกติ (H_0.ข้อมูลมีการแจกแจงปกติ เทียบกับH_1:ข้อมูลไม่มีการแจกแจงปกติ) และตัวสถิติทดสอบสมการ (7)คือ

$$D = max\ |F(x) - S(x)| \tag{7}$$

เมื่อ$F(x)$ คือ ความน่าจะเป็นสะสมภายใต้สมมติฐานหลัก และ $S(x)$คือความน่าจะเป็นสะสมของตัวอย่าง โดยที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลักเมื่อค่า P-value น้อยกว่า 0.05 (ระดับนัยสำคัญ)

2. ตรวจสอบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนโดยสถิติโกลด์เฟรดและควอนท์ (Goldfeld and Quandt) โดยมีสมมติฐานหลักคือความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนคงที่ และสมมติฐานรองคือความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ (H_0:ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนคงที่เทียบกับ H_1:ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนไม่คงที่) มีขั้นตอนการทดสอบ มีดังนี้

2.1เรียงลำดับค่าตัวแปรอิสระ(X_i: i=1,2,…,n) จากสูงไปต่ำหรือจากต่ำไปสูง

2.2กำหนดจำนวนตัวอย่างตรงกลาง (Numbers of Central Observation) จะต้องนำไปตัดออกจากจำนวนตัวอย่างทั้งหมดเพื่อแบ่งตัวอย่างออกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่มีค่าต่ำและชุดที่มีค่าสูง จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมที่ต้องตัดควรอยู่ประมาณ 1 ใน 4 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด

2.3หาตัวแบบจำลองถดถอยทั้งสองกลุ่ม แล้วคำนวณหาผลบวกกำลังสองของส่วนเหลือ (Sum of Squared Residual: $\sum e_i^2$) จากนั้นคำนวณสัดส่วน จากสมการ (8) คือค่าตัวสถิติ F^*

$$F^* = \frac{\sum e_2^2}{\sum e_1^2} \tag{8}$$

โดยที่ตัวสถิติ F^* จะมีการแจกแจงแบบ F ซึ่งมีชั้นความเป็นอิสระทั้งเศษและส่วนเท่ากัน คือ [(n -c)/2] – k ถ้าค่าความแปรปรวนทั้งสองเท่ากันF^* เป็น 1 นั่นคือความคลาดเคลื่อนคงที่ แต่ถ้าความแปรปรวนแตกต่างกันจะทำให้ค่า F^* มีค่าสูง (ทั้งนี้กำหนดตัวแบบทดสอบว่า $\sum e_2^2 > \sum e_1^2$) ในการตัดสินว่าจะปฏิเสธหรือยอมรับสมมติฐาน แล้วเปรียบเทียบค่า F^* กับค่า F ที่ได้จากตารางสถิติ F ภายใต้ระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนด(ค่า Fจากตารางหาได้โดยดูค่าชั้นความเป็นอิสระที่ $v_1=v_2=(n-c-2k)/2)$โดย c คือจำนวนข้อมูลที่ถูกตัดทิ้ง

การแก้ไขเมื่อความคลาดเคลื่อนไม่มีการแจกแจงแบบปกติหรือมีความแปรปรวนไม่คงที่ สามารถทำได้โดยใช้วิธีการแปลงของบ็อกและค็อกมีสูตรการแปลง สมการ (9)คือ

$$Y_i^{\lambda} = \begin{cases} \frac{Y_i^{\lambda}-1}{\lambda} & \text{ถ้า} \quad \lambda \neq 0 \\ \ln(y_i) & \text{ถ้า} \quad \lambda = 0 \end{cases} \tag{9}$$

เมื่อ Y_i คือค่าของข้อมูล และ λ คือค่าคงที่

3.ตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อนใช้การทดสอบ Durbin – Watson ซึ่งคิดโดย J.Durbin และ G.S. Watson โดยมีสมมติฐานหลักคือคือความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกันและสมมติฐานรองคือความคลาดเคลื่อนไม่เป็นอิสระกัน (H_0: ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน เทียบกับ H_1:ความคลาดเคลื่อนไม่เป็นอิสระกัน) โดยตัวสถิติทดสอบ สมการ (10) คือ

$$d = \frac{\sum_{t=2}^{n}(e_t - e_{t-1})^2}{\sum_{t=1}^{n} e_t^2} \tag{10}$$

เมื่อ$e_t = Y_t - \hat{Y}_t, t = 1,2,\dots,n$และ n เป็นจำนวนค่าสังเกต

4. ตรวจสอบภาวะร่วมเชิงเส้นของตัวแปรอิสระ หากเกิดภาวะร่วมเชิงเส้นของตัวแปรอิสระขึ้นในแบบจำลองจะทำให้ไม่สามารถแยกอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีต่อตัวแปรตามในแบบจำลองได้เนื่องจากไม่สามารถประมาณค่า $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ แยกออกจากกันได้ การตรวจสอบภาวะร่วมเชิงเส้นจะพิจารณาค่า Variance Inflation Factor (VIF) ซึ่งคำนวณได้จากสมการ (11)

$$VIF = \frac{1}{1 - r^2_{X_j}(X_1, \dots X_{j-1}, X_{j+1}, \dots, X_k)} \tag{11}$$

เมื่อ $r^2_{X_j}(X_1, \dots X_{j-1}, X_{j+1}, \dots, X_k)$คือ สัมประสิทธิ์การตัดสินใจของ X_j กับตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่เหลือ ถ้าหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งของ VIF เหล่านี้มีค่าสูง สามารถสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งกฎคือ เมื่อ VIF มีค่ามากกว่า 10 แสดงว่าเกิดภาวะร่วมเชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) อย่างรุนแรง[4]

2.2 การวัดความเหมาะสมและความแม่นยำของแบบจำลองฤดูกาล

เป็นการตรวจสอบว่าค่าที่ได้จากการพยากรณ์แตกต่างจากค่าจริงมากน้อยเพียงใด ณ ช่วงเวลา t เดียวกับใดๆ หรือทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุดงานวิจัยนี้ใช้การคำนวณร้อยละค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยสัมบูรณ์ (Mean Absolute Percent Error, MAPE) เป็นการวัดความถูกต้องของการพยากรณ์โดยคำนวณเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ แสดงดังสมการ(12)

$$MAPE = \frac{\sum_{i=1}^{n}\left|\frac{e_i}{Y_i}\right| \times 100\%}{n} \tag{12}$$

โดย Y_i หมายถึง ค่าข้อมูลจริงค่าที่ i, i=1,2,…,n

$\hat{Y}_i$ หมายถึง ค่าข้อมูลพยากรณ์ค่าที่ i, i=1,2,…,n

e_i หมายถึง ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ค่าที่ i, i=1,2,…,n

$e_i = Y_i - \hat{Y}_i$; i=1,2,…,n

n หมายถึง จำนวนข้อมูล

สัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุและสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุที่ปรับแล้ว (R^2, R^2_{adj})เป็นค่าที่แสดงถึงสัดส่วนหรือเปอร์เซ็นต์ที่ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ สำหรับR^2สามารถคำนวณได้จากสมการ(13)

$$R^2 = \frac{\hat{\beta}^T X^T Y - n\bar{Y}^2}{Y^T Y - \hat{\beta}^T X^T Y} \quad (13)$$

โดยที่ $0 \leq R^2 \leq 1$ แต่หากเพิ่มตัวแปรอิสระเข้าไปในแบบจำลองถดถอยจะทำให้ R^2มีค่ามากขึ้นทั้งที่ตัวแปรอิสระที่เพิ่มเข้าไปอาจไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเลย จึงควรมีการปรับค่าR^2ให้ถูกต้อง เรียกว่า R^2_{adj}คำนวณได้จากสมการ(14)

$$R^2_{adj} = 1 - \frac{Y^T Y - \hat{\beta}^T X^T Y/(n-k-1)}{Y^T Y - n\bar{Y}^2} \quad (14)$$

โดยที่ $0 \leq R^2_{adj} \leq 1$

3. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.1 การรวบรวมและเก็บข้อมูล

การรวบรวมและเก็บข้อมูลเป็นรายวันตั้งแต่ช่วงเดือนมกราคม– มิถุนายน พ.ศ. 2561 โดยข้อมูลที่ใช้มาจากการสุ่มข้อมูลอุปกรณ์ตู้แช่เปิดหน้า จำนวน 104 ตู้ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลค่าซ่อมอุปกรณ์ ราคาสั่งซื้อของอุปกรณ์ จำนวนครั้งในการซ่อมอุปกรณ์ และอายุการใช้งาน

3.2 การกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ค่าซ่อมอุปกรณ์หมายถึงค่าใช้จ่ายของอะไหล่อุปกรณ์ที่เกิดจากการชำรุดเสียหาย

ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ ราคาสั่งซื้ออุปกรณ์ หมายถึง ค่าใช้จ่ายของอุปกรณ์รวมถึงค่าติดตั้งอุปกรณ์จำนวนครั้งในการซ่อมอุปกรณ์ หมายถึง จำนวนครั้งของการซ่อมชำรุดเสียหาย อุปกรณ์ไม่สามารถใช้งานได้ และอายุการใช้งาน หมายถึง อายุการใช้งานของตู้แช่เปิดหน้าที่ผ่านมา

3.3 สร้างตัวแบบการถดถอยเชิงพหุคูณ

การศึกษาการสร้างแบบจำลองถดถอยเพื่อพยากรณ์ค่าซ่อมอุปกรณ์มีตัวแบบการถดถอยเชิงพหุคูณ ดังสมการที่ (15)

$$Repair_i = \beta_0 + \beta_1 Numofrepair_i + \beta_2 Price_i + \beta_3 Lifetime_i + \varepsilon_i \quad (15)$$

เมื่อตัวแปรตาม คือ $Repair_i$= ค่าสังเกตที่ i ของค่าซ่อมอุปกรณ์ (บาท)

ตัวแปรอิสระ ได้แก่$Numofrepair_i$= ค่าสังเกตที่ i ของจำนวนครั้งในการซ่อม (ครั้ง), $Price_i$= ค่าสังเกตที่ i ของราคาสั่งซื้ออุปกรณ์ (บาท), $Lifetime_i$= ค่าสังเกตที่ i ของอายุการใช้งาน(ปี)

3.4 การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องของตัวแบบการถดถอยเชิงพหุคูณ

การตรวจสอบตัวแบบการถดถอยเชิงพหุคูณว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นหรือไม่ เพื่อให้เกิดความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของแบบจำลอง มีดังนี้

3.4.1 การตรวจสอบความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่โดยใช้สถิติทดสอบโคลโมโกรอฟ สมการ (7)

3.4.2 การตรวจสอบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน โดยใช้สถิติ The Goldfeld and Quandt test สมการ (8)

3.4.3 ถ้าความคลาดเคลื่อนไม่มีการแจกแจงแบบปกติและ/หรือมีความแปรปรวนไม่คงที่ สามารถทำได้โดยใช้วิธีการแปลงของบ็อกและค็อกดังสมการที่(9)

3.4.4 การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อนใช้การทดสอบ Durbin – Watsonด้วยสมการที่ (10)

3.4.5การตรวจสอบภาวะร่วมเชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) ซึ่งตัวแปรอิสระแต่ละตัวต้องเป็นอิสระกัน โดยพิจารณาจากค่า Variance Inflation Factor (VIF) ด้วยสมการที่ (11)

3.4.6การวัดความเหมาะสมและความแม่นยำของแบบจำลองถดถอยพิจารณาจากค่า MAPE, R^2และR_{adj}ด้วยสมการที่ (12) (13) และ (14)

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการสร้างตัวแบบการถดถอยเชิงพหุคูณ

จากการนำข้อมูลทั้งหมดของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมาสร้างตัวแบบการถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์ค่าซ่อมอุปกรณ์ (Repair) และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานตัวแปรอิสระทั้งหมด 3ตัวว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือไม่โดยมีสมมติฐานหลักคือ ตัวแปรอิสระทั้ง3 ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม ($H_0: \beta_1 = \beta_2 = \beta_3 = 0$) เทียบกับสมมติฐานรองคือมีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม(H_1:มีβ_jอย่างน้อย 1 ค่าที่ไม่เท่ากับ $0\ ; j = 1,2,3$)ด้วยตัวสถิติทดสอบ Fได้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวน

Source	DF	SS	MS	F	P
Regression	3	11694967817	3898322606	171.26	0.000
Residual Error	100	2276216651	22762167		
Total	103	13971184468			

จากตารางที่ 1 ค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 (ปฏิเสธ H_0) ดังนั้น มีตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวที่มีความสัมพันธ์กับค่าซ่อมอุปกรณ์ (Repair)

จากนั้นจึงทำการทดสอบสมมติฐาน $\beta_j: j = 1,2,3$ ทีละตัวว่าเท่ากับ 0 หรือไม่ หากเท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวนั้นไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม โดยมีสมมติฐานหลัก คือตัวแปรอิสระตัวที่ j ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม ($H_0: \beta_j = 0$)เทียบกับสมมติฐานรองคือตัวแปรอิสระตัวที่ jมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม ($H_1: \beta_j \neq 0\ ; j = 1,2,3$)ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

Predictor	Coef	SE Coef	T	P	VIF
Constant	-1071	1667	-0.64	0.522	
NUMOFREPAIR	2390.2	237.8	10.05	0.000	1.9
PRICE	0.01418	0.01659	0.85	0.395	1.8
LIFETIME	2090.7	142.5	14.68	0.000	1.1

จากตารางที่ 2 สามารถเขียนสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณได้ดังนี้ Repair = -1071+ 2390.2 Numofrepair+ 0.01418Price+ 2090.7Lifetime และเมื่อพิจารณาค่า VIF จะพบว่ามีค่าต่ำกว่า 5 นั้นแสดงว่าไม่เกิดปัญหาภาวะร่วมเชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity)

นอกจากนี้สามารถคำนวณค่า R^2_{adj}เท่ากับ 83.22หมายความว่า 83.22% ของความแปรผันของค่าซ่อมอุปกรณ์ (Repair) อธิบายได้ด้วยจำนวนครั้งที่ซ่อม (Numofrepair) ราคาสั่งซื้อ (Price) และอายุการใช้งาน (Lifetime)

4.2 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของตัวแบบการถดถอย

4.2.1 การตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติของค่าความคลาดเคลื่อน

การตรวจสอบจากแผนภาพความน่าจะเป็นปกติ (Normal Probability Plot) ของค่าความคลาดเคลื่อน ดังรูปที่ 3และจากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติโคลโมโกรอฟ โดยมีสมมติฐาน คือ H_0: ประชากรมีการแจกแจงปกติ เทียบกับ H_1: ประชากรไม่มีการแจกแจงปกติ พบว่า ค่า P-value มากกว่า 0.05 จึงไม่สามารถปฏิเสธ H_0ได้ ดังนั้น ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

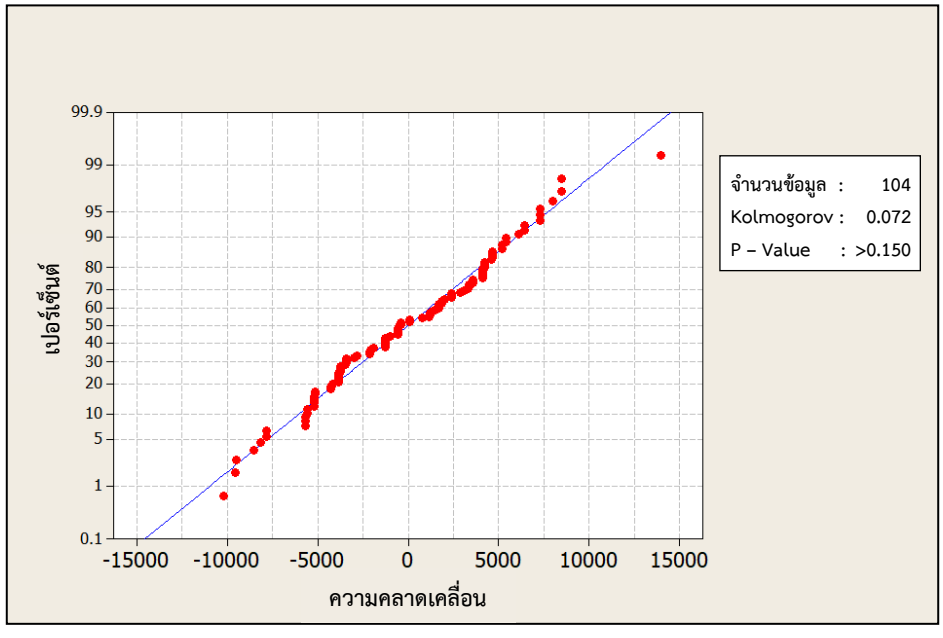

รูปที่ 3 ความน่าจะเป็นของค่าความคลาดเคลื่อน

4.2.2 การตรวจสอบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน

จากการเรียงข้อมูลราคาสั่งซื้อ (Price) และแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มแล้ว กำหนดสมมติฐานการทดสอบมีดังนี้

H_0: ค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างแรกเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่สอง (Homoscedasticity)

H_1: ค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างแรกไม่เท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่สอง (Heteroscedasticity)

การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของแบบจำลองถดถอยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ค่าผลบวกกำลังสองของตัวรบกวนกลุ่มที่ 1 ($\sum e_1^2$) มีค่าเท่ากับ 172544880 และค่าผลบวกกำลังสองของตัวรบกวนกลุ่มที่ 2 ($\sum e_2^2$) มีค่าเท่ากับ612984032ค่าสัดส่วน (F-statistic) มีค่าเท่ากับ 3.55

ค่าจากตารางF-Critical มีค่าเท่ากับ 1.74[4] ที่ระดับความอิสระของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 (df_1) เท่ากับ 36 และระดับความอิสระของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 (df_2) เท่ากับ 36 มีระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งค่าสัดส่วน (F-statistic) ที่ได้จากการคำนวณ 3.55 > F(36,36) = 1.74 จึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น ค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างแรกไม่เท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่สอง (Heteroscedasticity)

เนื่องจากความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนของแบบจำลองมีค่าไม่คงที่ (Heteroscedasticity) ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของตัวแบบการถดถอย จึงต้องแก้ปัญหาดังกล่าว ด้วยการแปลงค่าซ่อมอุปกรณ์โดยใช้สถิติ Box-Cox Transformation ซึ่งค่า $\lambda = 0.5$ (Rounded Value) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้การทดสอบสมมติฐาน$H_0: \beta_1 = \beta_2 = \beta_3 = 0$เทียบกับ$H_1$:มี β_jอย่างน้อย 1 ค่าที่ไม่เท่ากับ 0 ; $j = 1,2,3$ด้วยตัวสถิติทดสอบF อีกครั้งดังแสดงตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน

Source	DF	SS	MS	F	P
Regression	3	4312457149	1437485716	169.09	0.000
Residual Error	100	850134897	8501349		
Total	103	5162592045			

จากตารางที่ 3 ค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 (ปฏิเสธ H_0) ดังนั้น มีตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวที่มีความสัมพันธ์กับค่าซ่อมอุปกรณ์ (Repair)

การทดสอบสมมติฐาน $\beta_j: j = 1,2,3$ทีละตัวว่าเท่ากับ 0 หรือไม่ หากเท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวนั้นไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม โดยมีสมมติฐานคือ $H_0: \beta_j = 0$ เทียบกับ$H_1: \beta_j \neq 0$; $j = 1,2,3$อีกครั้งดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

Predictor	Coef	SE Coef	T	P	VIF
Constant	-57	1019	-0.06	0.956	
NUMOFREPAIR	1425.1	145.3	9.81	0.000	1.9
PRICE	0.00804	0.01014	0.79	0.430	1.8
LIFETIME	1285.21	87.06	14.76	0.000	1.1

จากตารางที่ 4 สามารถเขียนตัวแบบจำลองได้ดังนี้ Repair = -57+425.1Numofrepair + 0.00804Price +1285.21Lifetimeและเมื่อพิจารณาค่า VIF จะพบว่ามีค่าต่ำกว่า 5 นั้นแสดงว่าไม่เกิดปัญหาภาวะร่วมเชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity)นอกจากนี้สามารถคำนวณค่า R^2_{adj}เท่ากับ 83.0 หมายความว่า 83.0 % ของความแปรผันของค่าซ่อมอุปกรณ์ (Repair) อธิบายได้ด้วยจำนวนครั้งที่ซ่อม (Numofrepair) และอายุการใช้งาน (Lifetime)ผู้วิจัยได้ดำเนินการการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของตัวแบบการถดถอยซ้ำอีกครั้งดังวิธีการในหัวข้อ 4.2.1 ได้ผลการตรวจสอบดังรูปที่ 4

เมื่อพิจารณารูปที่ 4 จะเห็นว่า ค่า P-value เท่ากับ 0.067 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงไม่สามารถปฏิเสธ H_0 ได้ ดังนั้นข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

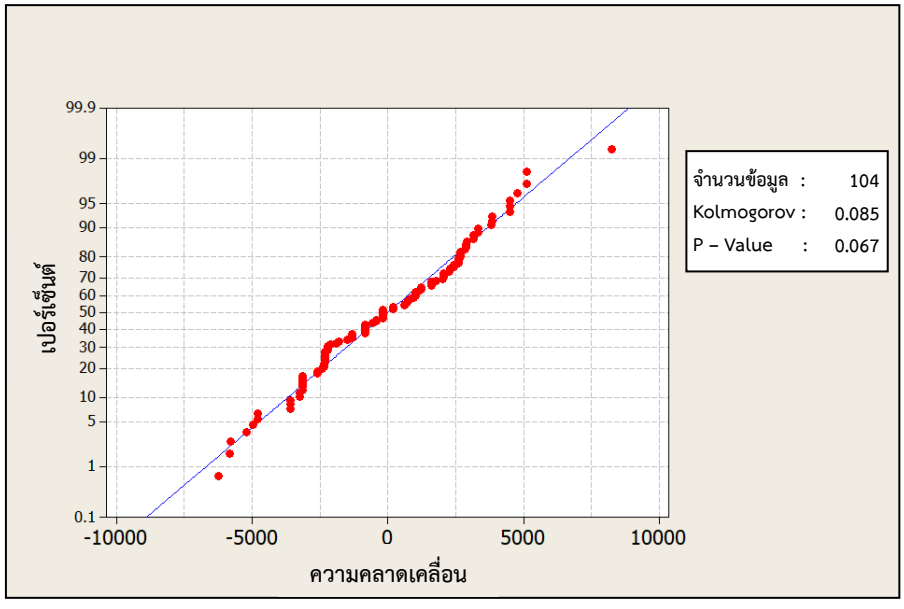

รูปที่ 4 ความน่าจะเป็นของค่าความคลาดเคลื่อน

4.2.5 การตรวจสอบความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเหมือนในหัวข้อที่ 4.2.3 แล้วคำนวณค่าต่างๆจากแบบจำลองถดถอยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งค่าผลบวกกำลังสองของตัวรบกวนกลุ่มที่ 1 ($\sum e_1^2$) มีค่าเท่ากับ 295132001 และค่าผลบวกกำลังสองของตัวรบกวนกลุ่มที่ 2 ($\sum e_2^2$) มีค่าเท่ากับ121458366ค่าสัดส่วน (F-statistic) มีค่าเท่ากับ 0.41

ค่าจากตาราง F-Critical มีค่าเท่ากับ 1.74 ที่ระดับความอิสระของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 (df_1) เท่ากับ 36 และระดับความอิสระของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 (df_2) เท่ากับ 36 มีระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งค่าสัดส่วน (F-statistic) ที่ได้จากการคำนวณ $0.41 < F_{(36,36)} = 1.74$ จึงยอมรับ H_0ดังนั้น ค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างแรกเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่สอง (Homoscedasticity)

4.2.6 การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อน ด้วยสถิติทดสอบ Durbin – Watson ดังสมการที่(10)ได้ค่าสถิติทดสอบ Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 2.05ซึ่งค่าสถิติทดสอบ Durbin-Watson มีค่าใกล้เคียง 2 และจากตาราง Durbin-Watson ที่ n = 104 และ k= 3 ค่า dL = 1.61และค่า dU= 1.74 เมื่อเทียบค่าสถิติทดสอบ Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 2.05กับค่า dL ที่มีค่าเท่ากับ 1.61 พบว่าค่าสถิติทดสอบ Durbin-Watson มีค่ามากกว่าค่า dLดังนั้นค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน

4.3 ผลการวัดความเหมาะสมและความแม่นยำของแบบจำลองถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

จากตัวแบบจำลอง Repair =-57+1425.1Numofrepair + 0.00804Price+ 1285.21Lifetimeสามารถคำนวณความเหมาะสมของแบบจำลองถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ โดยใช้การคำนวณR^2_{adj} ซึ่งมีค่าเท่ากับ 83.0% และส่วนของความแม่นยำของแบบจำลองถดถอยเชิงเส้นพหุคูณจากสมการ (12)

สรุปผลของการคำนวณร้อยละค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยสัมบูรณ์ (MAPE) ของแบบจำลองตัวแบบพยากรณ์ค่าซ่อม (Repair) พบว่ามีค่าเท่ากับ 25.54% หมายความว่า มีแบบจำลองตัวแบบพยากรณ์ค่าซ่อม (Repair) มีค่าความแม่นยำเท่ากับ 74.46%

5. สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

5.1 สรุปผลงานวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแบบจำลองในการพยากรณ์ค่าซ่อมอุปกรณ์รีเฟอร์บิชด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Model) โดยปัญหาที่พบคือ ตู้แช่เปิดหน้ามีจำนวนแจ้งซ่อมสูงกว่าอุปกรณ์ทุกประเภทและอีกทั้งยังมีอายุการใช้งานมายาวนานส่งผลทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการซ่อมอุปกรณ์มีแนวโน้มสูงขึ้น อีกทั้งเมื่ออุปกรณ์ที่ถูกรีเฟอร์บิชเรียบร้อยแล้ว ไม่ได้ถูกนำกลับไปใช้งานที่ร้าน เนื่องจากแผนกรับผิดชอบอุปกรณ์ไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะตัดสินใจว่าควรจะซ่อมหากค่าซ่อมไม่แพงมากหรือไม่ควรซ่อมถ้าค่าซ่อมแพงเกินไป อาจทำให้การซ่อมแซมอุปกรณ์ไม่คุ้มกับการลงทุน

โดยแบบจำลองถดถอยเชิงพหุคูณที่ได้จากการเก็บข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้คือ Repair = -57+425.1Numofrepair + 0.00804Price +1285.21Lifetimeมีค่าR^2_{adj}เท่ากับ 83% อาจเป็นไปได้ผู้วิจัยระบุตัวแปรอิสระไม่ครบถ้วนหรือสมการที่ได้อาจยังไม่เหมาะสม จึงอาจต้องพิจารณาแบบจำลองการถดถอยในรูปแบบอื่นๆ ประกอบด้วยเพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

[1] Pramin Thummanittayakul. *Factors Effect on the Maintenance Time of Ten-Wheel Dumb Trucks of the Armed Forces Development Command.* Master thesis, Faculty Of Business Administration, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, 2015

[2] Kraiwit Sethewanit, *Practical Maintenance Engineering Management,* Edition 1, Publishing House, 2007

[3] Suwit Phuli and Parames Chutima, Improvement of maintenance work to increase energy efficiency in production process, *Journal of Energy Research.* January-April 2012. Vol 9 No 1 (2012).

[4] Gujarati, D.N. and D.C. Portor, *Basic Econometrics,*5thSingapore, McGraw-Hill,2009.

[5] Nwakuya1, T.M. and Nwabueze, C.J. Application of Box-Cox Transformation as a Corrective Measure to Heteroscedasticity Using an Economic Data. *American Journal of Mathematics and Statistics,*2018, 8(1), pp 8

[6] Montgomery, D. C., and E. A. Peck. *Introduction to linear regression analysis*, New York: John Wiley and Sons, 1982.

[7] Prachuab Klomjit. *Productivity Improvement: Principle and Practice.* Bangkok, Se-Education,2014.

[8] Kosol Deemasam, *Industrial Maintenance Management*, Bangkok: M&E Company Limited, 2004

[9] VirachPanichwong. *Regression Analysis*, 3rd. Bangkok: King Mongkut's University of Technology North Bangkok,2004

[10] Tomlingson, P. D., *Effective Maintenance: The key to profitability*, First Edition, New York: Van Nostrand, 1992.